

אשתו של עדי-המדינה נתקפה אמוק, ובעלה איבד את כושר-הדיבור בגלל הפחד מהנקמה אם יעיד במישפט של אביטן

אשתו של עדי-המדינה

הדיבור שלו. הוא יכול רק לצרוח ולהוציא נהמות בלתי-אנושיות ומפחידות. אין בו כל פגם פסי. זוהי תגובת התגוננות של הנפש נגד הלחצים, שאינה יכולה לעמוד בהם.

ידיו המשיך והסביר, כי זהו סימפטום ידוע בפסיכולוגיה — זמרים העומדים בפני הופעה קשה או מפחידה מאבדים את קולם, ונגנים החוששים מפני קונצרט הופכים משותקים בידיהם למשך זמן מה. אם יעבור הלחץ, ישוב סמי לאיתנו. אולם אם המשיך המצב כפי שהוא. עלול הדבר להביא אותו להידרדרות, והוא עלול להשתגע.

משל בעלה. גם סימי (30) היא בחורה שמעולם לא הסתבכה עם החוק. היא ספרית במיקצועה, ומכירה את בעלה מילדות. הם נשואים למעלה מ-11 שנה, ולהם ארבע בנות. מאז נעצר הבעל גברו הלחצים המישפחתיים עליה, התפרצותה בבית-המישפט היתה מעין ריצת אמוק. עקב חרדתה היא איבדה כל שליטה על עצמה, ובהיסטריה גוברת אמרה בבית המישפט את אשר היה עם ליבה, ללא ביקורת. הפחד בפני מעצר גרם לה להתפחד. היא ביקשה את סליחת השופט, והוא אמנם שיחרר אותה ממעצרה כעבור כמה שעות.

מישמר הגכנר שומר על ביתו של עדי-המדינה וזרף בן-טובים מצהלה נשלח לחו"ל

סימי שיפרטו (משמאל) עם גיפתה, אסתר אביטן אחים מול בעל

יפהיה, שניכנסה כנראה להריון ונעלמה כדי להסדיר את ענייניה האישיים.

מי מנע

את העדות

אדם אחר, שאינו קשור כלל במישפטי פחת אביטן, מתלבט קשות עקב המישפט. הפסיכולוג המחוזי של מישפטי תל-אביב, צבי ירון (30), חצוי בין חובתו למישפטה ולציבור לבין חובתו לחולים. הוא יודע כמה חשוב מישפט שוד הבנק, וכמה התאמצה המישפטה כדי להשיג עדויות שיביאו להרשעת האשמים. הוא ראה במו עיניו את השוטרים בלבוש אור-חיי הממלאים את אולמות בית-המישפט בעת השיבוט, ושמע כיצד ניסו חבריהם של הנאשמים להבריחם מתוך תא-המעצר של בית-המישפט. אך הוא עלה על דוכן העדים והסביר בשבועה, מדוע אסור לסמי להעיד, למרות שידע כי יהיו לכך השלכות מרחיקות-לכת על תוצאות המישפט. אולם הוא חושב כי ישנם דברים בבחינת הרגולא-יעבור — כמו הדאגה לשלומם של בני-אדם.

הוא מודע היטב לתוצאות האפשריות של עדותו, אך הדבר אינו מרתיע אותו.

ידיו עובד כפסיכולוג במישפטה מזה שנה בלבד. הוא הראשון הממלא תפקיד כזה. לפניו לא היה למישפטה פסיכולוג קבוע, ובכל מיקרה של צורך היו פונים לפסיכולוג אזרחי. במשך השנה הזו הוא הצליח להכניס חידושים רבים בעבודת המישפטה. היה זה הוא שיעץ, כיצד להרשיע את האנשים שנלכדו בשריפה שהיטת תולדה בבניין הדר דפנה. והוא זה העוקב בהם. יש לו רעיונות וחידושים למכביר, שאותם הוא רצה להנהיג בעתיד.

במאבק שנערך בנפשם של סימי וסמי ניצח הפחד את החובה האזרחית ואצל צבי ירון ניצח המצפון את הפחד.

איילנה אלון

בזן המדינה, ושם ויכל להיעלם ולהתחבא מנקמתם של חבריו לשוד.

„אבל בעלי יחזור הביתה, לנווה-שרת, ושם כולם מכירים אותו. כל הנאשמים גרים שם.“ סיפרה סימי, כשהפחד ניבט מעיניה. „על כן מוטב שישב בבית-הסור, הר, על הפרת הסכם עם המדינה, מאשר ימסור עדות.“

אבי מישפחת אביטן, שימרון, עלה ממרוקו עם שתי נשותיו, ב-1948. אשתו הראשונה לא ילדה לו במשך 12 שנים, לכן קיבל, עוד במרוקו, היתר לשאת אשה שניה. היתה זו אמם של הרצל, אהרון וסימי. היא היתה אז גרושה צעירה, והיו לה חמישה ילדים מבעלה הראשון. כאשר עלו לישראל היתה בן-ברוך נס התעברה גם האשה הראשונה, מיד אחרי שצרתה ילדה את סימי. היום גרה מישפחת אביטן המורחבת בבית-דירה משלה. דלת מול דלת. המישפחה מונה כיום 13 ילדים, משתי האמהות, בנוסף לחמישה הילדים מהבעל הראשון.

כימעט כל הבנים והבנות נשואים. אחת אחת נשואה לסגן-אלוף בצה"ל. שניה נשואה למנהל-עבודה באלקטרה. ואחת הבנות עובדת כאחות בבית-חולים. כולן עוסקות במיקצועות מכובדים, ולדבריה של סימי, רק הרצל, הרווק, ואהרון, הן נשוי מגיל 18 ואב לשני ילדים, סטו מדרך הישר.

לסימי טענות על התנהגות המישפטה לדבריה התפרצה המישפטה לביטם בלילה אחד, וערכה חיפוש ברוטאלי לנגד עיניהן של הבנות הקטנות והנדהמות. „התנהגו אלינו כמו אל פושעים.“ אמרה סימי. המרירות ניכרת היטב בקולה. לדבריה איימו עליה במעצר, אמרו לה כי יזרקו את ילדיה למוסד של יוצא אם לא תעיד, והתייחסו אליה בצורה משפילה.

גם יפה אביטן (23), אחותם הצעירה של הנאשמים, הוזמנה להעיד נגדם. אך היא נעלמה והמישפטה טרם מצאה אותה. אחיותיה הרבות מספרות שהיא רווקה

העולם הזה נפגש עם סימי במיזון בבית-המישפט, כמה דקות אחרי שהשתחררה. היא שתתה קפה ופניה נרגעו מעט. סימי היא בחורה בעלת פנים חזקות. עצמות לחייה גבוהות והדימיון המישפטי תי בינה לבין אחיה, הנאשמים במישפט. בולט מאד היא היתה לבושה בסרבל תכול, ומעליו חולצה גברית. שעה, הק"צוץ קצר, גרם שתיראה קשוחה.

למשמע התמיהה, על הקשר המישפחתי ההדוק שבינה לבין אחיה, סיפרה סימי כי הסיבות להתנהגותה אינן אהבת אחיה. היא מכירה את עברם הפלילי של שני אלה, ומעולם לא היתה מעורבת בו. היא השלימה עם כך שהם שונים מיתר בני המישפחה, לא הנאמנות לאחיה הביאה אותה לאיים על בעלה בגט, אם יעיד נגדם. הסיבה היא הפחד. היא חוששת לחיי ילדיה ולחיי בעלה אם יפצה את פיו ויעיד נגד הנאשמים. היא יודעת כי על אורי וולף, עדי-המדינה הראשי בתיק זה, מופקדת שמירה אישית מאסיבית, 24 שעות ביממה. ביתו, בצהלה, מוקף שוטרים של מישמר-הגבול מזה חמישה חודשים. מיד אחרי שיסיים את עדותו בתיק אלה, יוטס וולף לחוף-לארץ על חש-

„אנו משחקים בחיי-אדם.“ אמר הפסיכולוג לשופט, „אם ימשיכו לענות את סמי, אינני אחראי לגורלו.“ הפסיכולוג המליץ לדחות את מתן העדות ולא להביא את סמי לבית-המישפט.

השופט נעתר והחליט כי יראה בעצמו את העד במקום אחר, לא בבית-המישפט, כדי שלא יהיה נתון ללחצים של בני מישפחתו במיסדרון.

חנלצה גברית

שיער קצוץ

עז עזת אחדות לאחר מכן ראה השופט את עדי-המדינה במישפטי דיונגוף, בלוויית הסניגורים והתובע, והחליט לשחרר אותו ממעצרו בשל מצבו הנפשי. שיפרטו היה במצב גואש, כמו צמח. לא הגיב על דברי השופט, רק בכה ללא הרף, נפל לארץ ותתפלש לרגלי השופט. השופט השתכנע כי אין סיכוי שהעד ישוב לאיתנו בימים הקרובים.

הפסיכולוג הסביר, כי מצבה של סימי, אשתו של עדי-המדינה, אינו טוב בהרבה